

“Fotografie is een van de beste dingen die me zijn overkomen.”

“Toen ik 10 jaar geleden als zelfstandig fotograaf begon, was het aantal vrouwen in ons beroep slechts 10%,” zegt Anjo Kan, “nu denk ik dat het op de fotovakscholen naar de 50% gaat. Er zijn bedrijven die bewust voor een vrouw kiezen omdat ze van mening zijn dat we meer gevoel voor kleur hebben. Mijn naam is eigenlijk Anne José maar dat is Anjo geworden en dat heb ik maar zo gelaten. Vaak verwachten opdrachtgevers bij de eerste afspraak een man vanwege die naam. Ik ben dan toch al binnen en dat is eigenlijk nooit een probleem. Mocht het toch een probleem zijn, dan is het ook niet goed om samen te werken.”

Floating papaver white

We praten met Anjo Kan over haar ambities en haar liefde voor de natuur.

“Ik heb een afgeronde opleiding tuinarchitectuur/bloemiste en wilde daarmee graag een exclusieve bloemenzaak beginnen. Helaas werd ik toen allergisch voor bloemen en moest ik op zoek naar wat anders. Ik kwam terecht bij Mercurius in Wormer die onder andere drukwerk voor de groentesector verzorgen. In hun fotostudio leerde ik alle technieken van het vak kennen en daarnaast heb ik de fotovakschool gedaan.” Haar liefde voor de natuur in combinatie met de fotografie maakte Anjo erg leergierig. Ze studeerde 's avonds door: “ik vond het zo'n leuk vak”, en ze heeft

de opleiding versneld afgemaakt. “Ik vind het nog steeds een ontzettend leuk vak en het is een van de beste dingen die me ooit zijn overkomen. Ik ben altijd al visueel ingesteld geweest en nu kon ik dingen zien én ik kon ze vastleggen.”

Volgens Anjo heb je als fotograaf in deze tijd ook een flinke ondernemersinstelling nodig, iets waar jijzelf gelukkig wel over beschikt.

“Ik ben méér creatief dan commercieel en als je werk goed is, komen de klanten toch wel maar je moet wel altijd je best blijven doen en blijven werken. Ook als er eens geen opdracht is ga ik door. Alles is een golfbeweging, de ene

keer zit het mee en even later zit het tegen. Toch gaat het dan vanzelf weer omhoog. Een 'nee' van een ander is niet mijn 'nee'.” Waar een ander dus de handdoek in de ring gooit, gaat Anjo gewoon door. Winnen en ambitie zijn belangrijk voor haar.

Anjo vindt het fantastisch dat mensen haar werk beginnen te herkennen.

“Ze zien een bepaalde verstillung in mijn werk en herkennen dat. Dat is er zo ingeslopen en een beetje mijn handtekening geworden. Mijn specialisme is vooral de botanische fotografie, daar kan ik zes maanden per jaar actief in

Tulpen panorama

Waterhoen op sloot

zijn. Daarnaast doe ik steeds meer reisfotografie voor tijdschriften, schrijf zelfs zo nu en dan de artikelen bij die reportages en fotografeer landschappen en sfeerbeelden voor kaarten en kalenders. Bovendien ben ik nog met architectenbureaus in contact om mijn foto's te gebruiken als aankleding voor interieurs.”

Over Yimage.net is Anjo enthousiast.

“Ik heb een redelijk aantal verzoeken via Yimage.net gekregen, onlangs nog een kaartuitgever die 45 van mijn beelden op kaarten uitbrengt. Soms heeft een beeldinkoper één beeld nodig en soms meer. Het is vooral makkelijk dat men binnen het databestand van mijn eigen Yimage.net-pagina kan zoeken. Al moet ik natuurlijk ook zeggen, dat er

niet alleen bij mij veel 'geshopt' wordt door beeldinkopers. Over het algemeen vragen ze snel prijzen op bij een flink aantal fotografen en gaan dan vaak voor de laagste prijs. Zeker omdat voor velen de digitale revolutie nog vaak het beeld oproept dat het wel heel eenvoudig is om 'even een plaatje te schieten'. Ik ga nooit akkoord met die bodemprijzen, maar praat net zolang tot ze overtuigd zijn van de rechtvaardiging van mijn prijs.”

Analoog of digitaal?

Anjo heeft met zichzelf afgesproken om vanaf 2005 voor 100% digitaal te gaan. “Ik wacht nog op een nieuwe Nikon die half februari moet uitkomen. Ik vind het wel jammer, want ik denk toch dat we aan kwaliteit iets inleveren op de analoge fotografie. Ik doe echter steeds

Klumpen op het ijs

